

Wstęp: Pieśń nieba, która wypełnia ziemię

Kiedy w niedzielę lub w święto słyszysz pierwsze słowa: „*Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli*”, być może brzmią one dla Ciebie znajomo, niemal rutynowo. Ale czy wiesz, że ta pieśń, znana jako **Gloria**, nie jest zwykłym hymnem, lecz prawdziwym echem anielskiego chóru, który rozbrzmiał w noc Bożego Narodzenia?

Gloria jest częścią **Ordinarium Missae**, czyli tych fragmentów Mszy, które się nie zmieniają, i ma jedno zadanie: nauczyć nas, że pierwszym obowiązkiem człowieka wobec Boga jest **oddawanie Mu chwały**. Zanim poprosimy o cokolwiek, zanim wstawimy się za kimkolwiek, Kościół przypomina nam, że naszym powołaniem jest uwielbienie.

Historia Glorii: Od Betlejem do ołtarza

Korzenie Glorii znajdują się w Ewangelii św. Łukasza (Łk 2,14), gdy aniołowie zwiastują pasterzom narodziny Zbawiciela. Słowa „*Chwała na wysokości Bogu*” były pierwszym śpiewem nieba na ziemi.

Z biegiem wieków Kościół przyjął tę anielską pieśń, rozwinął ją i ułożył w formie hymnu, który znamy dzisiaj. Już w IV wieku Gloria była używana w liturgii, początkowo tylko podczas Mszy papieskich w Rzymie. Z czasem rozszerzyła się na cały Kościół, aż w końcu stała się częścią zwykłego porządku Mszy niedzielnych i świątecznych.

Znaczenie teologiczne: Modlitwa Trójcy Świętej

Gloria to hymn dogłębnie trynitarny:

- Zaczyna się od uwielbienia **Ojca**.
- Kontynuuje, rozpoznając **Syna**, Baranka Bożego, który gładzi grzech świata.
- Kończy się, ogłaszając **Ducha Świętego** jako Pocieszyciela i jedność w Trójcy.

Za każdym razem, gdy śpiewamy lub recytujemy Głorię, uczestniczymy w akcie **uwielbienia całego Kościoła**, zarówno ziemskiego, jak i niebiańskiego. Włączamy się w chór aniołów i świętych, którzy bez przerwy wielbią Boga.

Dlaczego nie w Adwencie i Wielkim Poście?

Może zauważyłeś, że w Adwencie i Wielkim Poście Gloria się opuszcza. Dlaczego? Ponieważ są to okresy oczekiwania i pokuty. W Adwencie Kościół przygotowuje się na narodziny Pana, a w Wielkim Poście towarzyszymy Mu w Jego męce. Gloria eksploduje dopiero wtedy, gdy przychodzi pełnia radości: w Boże Narodzenie i w Wigilię Paschalną.

Biblijne światło

Św. Paweł przypomina nam:

„Dlatego czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie,
wszystko na chwałę Bożą czyńcie” (1 Kor 10,31).

Gloria jest praktycznym zastosowaniem tego wezwania: wszystko w naszym życiu ma być oddane chwale Boga.

Praktyczny przewodnik teologiczno-duszpasterski

1. Żyj w postawie uwielbienia

Nie ograniczaj Glorii tylko do Mszy. Codziennie dziękuj i uwielbiaj Boga za to, kim jest, a nie tylko za to, co ci daje.

2. Śpiewaj całym sercem

Podczas Mszy nie powtarzaj tylko słów. Pomyśl, że łączysz się z chórem aniołów. Śpiewaj, nawet jeśli fałszujesz: Bóg patrzy na serce.

3. Uczyń z Glorii modlitwę osobistą

W chwilach radości lub gdy czujesz się pobłogosławiony, odmów lub zaśpiewaj Glorię w swoim sercu. To jest „pieśń wdzięczności” Kościoła.

4. Pamiętaj o wymiarze wspólnotowym

Gloria zawsze odmawiana jest w liczbie mnogiej: „Uwielbiamy Cię, błogosławimy Cię...”. To przypomnienie, że nikt nie wielbi Boga samotnie, lecz w Kościele.

5. **Ćwicz się w pokorze**

Kiedy Gloria mówi „Ty, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami”, Kościół uczy nas, że nasze uwielbienie zawsze musi być związane z uznaniem naszej zależności od Bożego miłosierdzia.

Zastosowanie w życiu codziennym

- W rodzinie: Zamiast rozpoczynać dzień w pośpiechu, zacznij od słów uwielbienia: „Chwała Tobie, Panie, za nowy dzień”.
- W pracy: Naucz się ofiarowywać sukcesy i porażki „na chwałę Bożą”.
- W cierpieniu: Powtarzaj jak echo Glorii: „Tylko Ty jesteś Panem, tylko Ty Najwyższy”.

Zakończenie: Nauka aniołów

Gloria uczy nas, że **człowiek jest w pełni człowiekiem tylko wtedy, gdy wielbi Boga**. W świecie, w którym liczy się sukces, władza i przyjemność, Gloria przypomina nam, że wszystko znajduje swoje spełnienie tylko wtedy, gdy kierujemy je ku Niemu.

Następnym razem, gdy będziesz uczestniczył w Mszy i zaczniesz śpiewać lub recytować Gloria, niech twoje serce odczuje radość pasterzy w Betlejem: Bóg jest wierny, Bóg jest z nami, Bóg zasługuje na całą chwałę.

□ **Niech nasze życie stanie się przedłużeniem Glorii: pieśnią, która nigdy się nie kończy.**